

Σύλβια Κοιλιάκου

Ανάγλυφη η ξεφτίλα της υποταγμένης ΓΣΕΕ

Η είδηση δεν ξαφνιάζει. Ο Γ. Παναγόπουλος επανεξελέγη πρόεδρος της ΓΣΕΕ, μετά από 11 συναπτά έτη στη θέση αυτή. Ο Ν. Κιουτσούκης από την ΔΑΚΕ ξανά γενικός γραμματέας, μετά από 9 χρόνια. Οι συσχετισμοί στην διοίκηση της ΓΣΕΕ παραμένουν ίδιοι κι απaráλλαχτοι. Η ΠΑΣΚΕ διατηρεί την πρώτη θέση, ενώ ο πολιτικός της βραχίονας, το ΠΑΣΟΚ, έχει περιθωριοποιηθεί. Οι δύο ΔΑΚΕ καρπώνονται αθροιστικά τις μικρές απώλειες της ΠΑΣΚΕ.

Μετά από έξι πέτρινα χρόνια, με συγκλονιστικές αναταράξεις στο πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο, στη ΓΣΕΕ είναι σαν να μην πέρασε μια μέρα και οι συσχετισμοί παραμένουν καταθλιπτικοί. Οι αγώνες της τελευταίας περιόδου, οι μικρές και μεγάλες μάχες που δίνουν μια σειρά πρωτοβάθμια σωματεία ενάντια στην εργοδοσία, οι όποιες διεργασίες παρατηρούνται στο εργατικό κίνημα, δεν φαίνεται να επιδρούν στην συνομοσπονδία των γραφειοκρατών.

Η ΓΣΕΕ ιστορικά διαμορφώθηκε ως συγκεντρωτική δομή που ελέγχει τα πρωτοβάθμια σωματεία μέσω Εργατικών Κέντρων και στην συνέχεια και μέσω ομοσπονδιών. Σήμερα έχει μετατραπεί σε μια κλειστή αντιδημοκρατική και αντιδραστική δομή, σε ένα μηχανισμό αναπαραγωγής και επιβολής της αστικής πολιτικής μέσα στην εργατική τάξη.

Μια ακτινογραφία της σύνθεσης του πρόσφατου συνεδρίου της ΓΣΕΕ είναι ενδεικτική για το τι εκπροσωπεί. Πάνω από το **55%** των συνέδρων προέρχονταν από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και τις τράπεζες, μεταξύ των οποίων πολλά διευθυντικά στελέχη.

Με βάση την εικόνα των συνεδρίων της ΓΣΕΕ, φαίνεται πως από το 2007 μέχρι σήμερα καταγράφονται 130.000 λιγότεροι συνδικαλισμένοι εργαζόμενοι. Ο αριθμός των συνδικαλισμένων στον ιδιωτικό τομέα έχει κατέβει στο 7-10%, σε αντίθεση με αυτών του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπου κυμαίνεται μεταξύ 70-75%.

Οι ελαστικά εργαζόμενοι, οι πενταμηνίτες, οι άνεργοι, οι νέοι, οι μετανάστες, απουσιάζουν εκκωφαντικά από την δύναμη των συνδικάτων. Η εικόνα αυτή αποκαλύπτει τη βάση εκλογής και αναπαραγωγής της ηγεσίας της ΓΣΕΕ. Αυτή η ιδιόμορφη συνδικαλιστική εργατική αριστοκρατία που ηγεμόνευσε την δεκαετία του 80, εξακολουθεί να κυριαρχεί μέχρι σήμερα, παρότι αποτελεί ένα ισχύο κομμάτι της μισθωτής απασχόλησης.

Η κυρίαρχη φιγούρα του μεσήλικα συνδικαλιστή με μόνιμη θέση στην τράπεζα, που πασχίζει για την διατήρηση των «δικών» του κεκτημένων, μοιάζει όλο και λιγότερο με το νέο επικοινωνιαζόμενο στην ίδια τράπεζα, που δεν του επιτρέπεται να ενταχθεί στο συνδικάτο.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη, όσοι συνεχίζουν να επιζητούν τη λύση του προβλήματος στην αλλαγή των «εκλογικών συσχετισμών», πρέπει εν τέλει να αναρωτηθούν: πόσα χρόνια θα περάσουν μέχρι να αλλάξουν οι συσχετισμοί στην ΓΣΕΕ;

Κραυγαλές όψεις ενός χρεοκοπημένου συνδικαλισμού

Τα ευρήματα μιας αναλυτικότερη ανάγνωσης του συνδικαλιστικού κινήματος στον ιδιωτικό τομέα είναι αποκαλυπτικά. Ενδεικτική η εικόνα από το μεγαλύτερο εργατικό κέντρο της χώρας. Μια πρόχειρη ματιά στο ποιον των σωματείων του ΕΚΑ, αποτυπώνουν την κατάσταση του σημερινού συνδικαλιστικού κινήματος. Κυριαρχούν τα ομοιοεπαγγελματικά σωματεία σε τέτοιο βαθμό, που υπάρχουν π.χ. 9 σωματεία χειριστών, 5 φορτοεκφορτωτών, 3 νυχτοφυλάκων-θυρωρών. Ακόμα και στους υπαλλήλους σε γραφεία ...τελετών υπάρχουν 3 σωματεία.

Έντονος είναι ο κατακερματισμός και η συγκρότηση σε ομοιοεπαγγελματική βάση στις πρώην ΔΕΚΟ: 14 σωματεία στην ΔΕΗ, 11 σωματεία στην ΕΥΔΑΠ, 6 στον ΟΤΕ. Τα επιχειρησιακά σωματεία είναι μετρημένα, με εξαίρεση ξενοδοχεία και εμπόριο, ενώ μεγάλη εκπροσώπηση έχει ο συνδικαλισμός των τραπεζών. Ενδεικτικό του κατακερματισμού και συντεχνιασμού που επικρατεί στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι και το γεγονός ότι η ομοσπονδία των τραπεζών έχει 47 σωματεία-μέλη!

Η περίπτωση της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων (ΟΙΥΕ), με 171 σωματεία και 50.000 εργαζόμενους, δίνει μια ακόμα διάσταση της συνδικαλιστικής οργάνωσης στο βαθύ ιδιωτικό τομέα. Στον κολασμένο χώρο των σούπερ μάρκετ και του εμπορίου, το μακρύ χέρι της εργοδοσίας έχει για τα καλά μπει στα συνδικάτα. Σωματεία ιδρύονται ακόμα και στα γραφεία του προσωπάρχη. Μάταια θα αναζητήσει κανείς κάποια ανακοίνωσή τους για τις συνθήκες γαλέρας που επικρατούν στον κλάδο. Αόρατα σωματεία που δημιουργούνται για να εξυπηρετήσουν συσχετισμούς. Σωματεία φαντάσματα που δεν συμμετέχουν ποτέ σε μια εργατική διεκδίκηση ενώ προασπίζουν τα συμφέροντα της εργοδοσίας αντί αυτών των εργαζομένων.

Κραυγαλέο παράδειγμα η «Ένωση Υπαλλήλων Εμπορίου-Τροφίμων Σουπερμάρκετ Αθηνών και Προαστίων», που φέρεται ως από τα πολυπληθέστερα σωματεία του ΕΚΑ και της ΟΙΥΕ, φαίνεται να ψηφίζουν χιλιάδες μέλη, ενώ εκλέγει πολλούς αντιπροσώπους για την ΟΙΥΕ, το ΕΚΑ και κατ' επέκταση την ΓΣΕΕ. Στο σωματείο εργαζομένων Σκλαβενίτη διευθυντικά στελέχη παρουσιάζονται ως εκπρόσωποι των εργαζομένων, ενώ εκλέγονται σε δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό επίπεδο.

Η ηγεσία της ΟΙΥΕ, όπου πρωτοστατούν συνδικαλιστές του ΜΕΤΑ, εδώ και χρόνια ακολουθεί μια πολιτική «εργασιακής ειρήνης» και αμοιβαίας ωφέλειας με την εργοδοσία, ενώ απέναντι στα σωματεία, πουλά «θεσμική» προστασία. Η εικόνα του μπλοκ της Ομοσπονδίας στις απεργιακές συγκεντρώσεις είναι τραγική. Το συνέδριο της ΟΙΥΕ είναι ένα από τα βασικά εργαστήρια παραγωγής ελεγχόμενων αντιπροσώπων που συμβάλλουν στην γενικότερη διαμόρφωση του συσχετισμού στην ΓΣΕΕ. Στο πρόσφατο συνέδριο της ομοσπονδίας, το **«Σωματείο εμποροϋπαλλήλων και λοιπών Ιδιωτικών Υπαλλήλων Πρέβεζας»** κατήγγειλε τον αποκλεισμό του, με ομόφωνη απόφαση όλων των παρατάξεων, με το επιχείρημα ότι γράφει ως μέλη του και όσους δουλεύουν με μπλοκάκι και έχουν εξαρτημένη σχέση εργασίας! Μετά το συνέδριο, η πρώτη δύναμη (ΜΕΤΑ) και η τρίτη δύναμη (ΠΑΣΚΕ) συγκρότησαν κοινό προεδρείο, με πρόεδρο τον ΠΑΣΚίτη Δ. Καραγεωργόπουλο, πρώην γραμματέα τύπου της ΓΣΕΕ.

Ο νέος πρόεδρος της ΟΙΥΕ, που έχει διατελέσει και πρόεδρος των εργαζομένων στο Καζίνο του Ρίο, σήμερα είναι πρόεδρος και διευθύνοντας σύμβουλος της εταιρείας τυχερών παιγνίων Pegasus Fortuna Gaming S.A, η οποία «προμηθεύει» εργαζόμενους στα Καζίνο, προωθεί τον ηλεκτρονικό τζόγο και άλλα πολλά!

Πάμπολλα είναι τα παραδείγματα αποκάλυπτων εργοδοτικών πρακτικών συνδικαλιστών. Ενδεικτική είναι η στάση μέλους της διοίκησης της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ιατρικών Επισκεπτών που - από την ταξική θέση του ... διευθυντή - απέλυσε κατ' εντολή της εργοδοσίας μέλη του σωματείου!

Αυτή η αποκαρδιωτική εικόνα δεν ανατρέπεται από την εμφάνιση ταξικών και μαχητικών σωματείων σε κλαδικό ή επιχειρησιακό επίπεδο (πχ τηλεπικοινωνίες κλπ).

Αναμφισβήτητα το επίσημο συνδικαλιστικό κίνημα διέρχεται μια βαθιά ιστορική κρίση και διέπεται από έναν άκρατο εκφυλισμό.

Αποκαλυπτικά είναι τα ευτράπελα που έρχονται στο φως στα συνέδρια της ΓΣΕΕ. Συνέδρια που γίνονται όλο και πιο μακριά, προκειμένου να κρυφτούν από τα αδιάκριτα... βλέμματα της εργατικής τάξης και να καλυφθούν οι δυσάρεστες οσμές του χρεοκοπημένου συνδικαλισμού.

Αναβιώνοντας σε σύγχρονη εκδοχή τις «λαμπρές» σελίδες των Μακρή-Θεοδώρου και του Καρακίτσου, οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού επιδίδονται σε νοθείες, πλαστογραφίες, εκτεταμένες διπλοψηφίες, κατασκευή «εικονικών σωματείων», σωματείων μη καταχωρημένων στα πρωτοδικεία, σε συνέργεια με «μιλημένους» δικαστικούς αντιπροσώπους.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της Ομοσπονδίας Σεκιούριτι (ΟΜΥΠΑΕ), όπου το 1/3 περίπου των αντιπροσώπων στο «συνέδριό της» έχει ψηφίσει σε δύο και τρία σωματεία.

Στο Εργατικό Κέντρο της Βέροιας υπάρχει σωματείο ψύξης και κονσερβοποιίας με 2.551 ψηφίσαντα μέλη! Στην Ομοσπονδία Χημικής Βιομηχανίας, η ΔΑΚΕ εμφάνισε 5 σωματεία με ψεύτικα πρακτικά με πολλές εκατοντάδες δήθεν ψηφίσαντες. Σωματεία και Εργατικά Κέντρα αδρανή ή διαλυμένα από χρόνια, εμφανίζουν οργασμό στις εκλογικές διαδικασίες. Διάφορες «ομάδες κρούσης» ψηφίζουν παντού! Πλαστά έγγραφα για εκλογές συνδικάτων που ποτέ δεν έγιναν, με την υπογραφή δικαστικών αντιπροσώπων.

Στο Εργατικό Κέντρο Πτολεμαΐδας η ΠΑΣΚΕ κάνει κάθε τόσο έκτακτα συνέδρια προκειμένου να αυξήσει τους αντιπροσώπους της.

Στο Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων οι ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, συνωμοτικά, χωρίς καμία διαδικασία, επιχείρησαν να εκλέξουν αντιπρόσωπο για τη συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Στο σωματείο θυρωρών Αττικής, ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζει 1.365 ψηφίσαντες, με κάποιους αποδεδειγμένα πεθαμένους εδώ και χρόνια. Αυτός ο τύπος συνδικαλισμού δεν είναι απλά νεκρός. Είναι ήδη σε προχωρημένη σήψη!

Ο συνδικαλισμός σε ΔΕΚΟ και Τράπεζες που αποτέλεσε την ραχοκοκαλιά του μεταπολιτευτικού συνδικαλιστικού κινήματος, είναι θεμελιακό κομμάτι της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΓΣΕΕ.

Οι ηγεσίες των συνδικάτων αυτών, στηριγμένες στην διαχείριση, στην ανάθεση, τον κομματισμό, δεν είναι μια τυχαία πλειοψηφία. Εξαγοράζοντας παλιότερους αγώνες, πήραν «βιλαέτια» σε κρατικούς οργανισμούς, απέκτησαν προνόμια, διευθυντικές θέσεις, «βαρύνοντα λόγια» σε θέματα προσωπικού, παχυλές αμοιβές από τη συμμετοχή τους σε επιτροπές και σε ΔΣ οργανισμών και τραπεζών. Συγκρότησαν ένα πλέγμα εξυπηρετήσεων, αποσπάσεων, μεταθέσεων.

Τα μικρά και μεγάλα σκάνδαλα που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, η μεταπήδηση από τις ηγεσίες των συνδικάτων σε κυβερνητικούς και κρατικούς θώκους, αποτελούν κραυγαλέες όψεις ενός

χρεοκοπημένου συνδικαλισμού. Ο συνδικαλισμός αυτός εκφράζει και εκπροσωπεί ένα μειοψηφικό «προστατευμένο» κομμάτι, τους «παλιούς» εργαζόμενους που προσπαθούν να «εξαιρεθούν» από την αντεργατική λαίλαπα, ή τουλάχιστον να υποστούν μια ηπιότερη επίθεση. Η διεκδίκηση ενός προνοιακότερου εργασιακού καθεστώτος σε σχέση με τους «άλλους», με όρους κοινωνικής ειρήνης, έχει διαποτίσει εδώ και χρόνια τις συνειδήσεις των εργαζόμενων σε αυτές τις επιχειρήσεις. Στο όνομα της «διατήρησης των κεκτημένων», τα συνδικάτα ταυτίστηκαν με τα συμφέροντα της επιχείρησης, υπογράφοντας μειώσεις μισθών και απώλειες κατακτήσεων προκειμένου να επανέλθει η σταθερότητα και η ανάκαμψη.

Από κοινού με το κράτος, τις κυβερνήσεις και τις διοικήσεις οργανισμών και τραπεζών πρωτοστάτησαν στην αναπαραγωγή των διαιρέσεων μεταξύ «παλιών» και «νέων», «μόνιμων» και «προσωρινών», ενώ ακολούθησαν μια πολιτική «προστασίας» των «παλιών» σε βάρος των «νέων». Η μη εγγραφή στα συνδικάτα των πρώην ΔΕΚΟ - τραπεζών των πιο πληττόμενων ελαστικά εργαζόμενων αποτελεί από παράδειγμα της διασπαστικής πρακτικής τους.

Μετά από δεκαετίες ταξικής συνδιαλλαγής και κοινωνικού εταιρισμού, σήμερα η εργατική τάξη του ιδιωτικού τομέα δεν έχει συνομοσπονδία. Έχει μια συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που αποτελεί βασικό πυλώνα ισορροπίας του συστήματος και όχι ανισορροπίας και ανατροπής του. Έχει έναν μηχανισμό που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των εργοδοτών μέσα στην εργατική τάξη και μπαίνει εμπόδιο στην οργάνωση της πάλης.

«Αλλά και ποιος μπορεί να προκηρύξει πανεργατική απεργία εκτός από την ΓΣΕΕ;» Σε μια περίοδο που η ταξική πάλη έχει επιτακτικά χαρακτηριστικά η «φιλοδοξία» προκήρυξης επετειακών απεργιών μετά «από πιέσεις», δεν ταιριάζει στο ταξικό ρεύμα. Η αναγγελία εδώ και μήνες μιας 48ωρη απεργίας «φάντασμα» από την ΓΣΕΕ, έπειτα από πρόταση του ΠΑΜΕ, έδρασε παραλυτικά μετά την πρώτη μεγάλη αντιπαράθεση του κινήματος, με την κυβέρνηση και τα μέτρα του 3ου μνημονίου. Το «ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ απεργία γενική» μόνο ως ανέκδοτο μπορεί πια να ειπωθεί. Η στάση του ΠΑΜΕ και του ΜΕΤΑ διευκολύνουν τα σχέδια των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ για αποκλιμάκωση και πυρόσβεση των αγωνιστικών εκρήξεων.

Αυτός ο εκφυλισμός φωνάζει... η συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζόμενων χρειάζεται restart! Όλοι όσοι κράτησαν ανοιχτή την υπόθεση του ταξικού συνδικαλισμού το προηγούμενο διάστημα, σήμερα πρέπει να δράσουν από κοινού και να αναλάβουν πρωτοβουλίες. Για την συγκρότηση ενός άλλου κέντρου αγώνα, που θα σπάσει στην πράξη την ηγεμονία του υποταγμένου συνδικαλισμού, που θα σχεδιάζει και θα συντονίζει τους αγώνες, πέρα κι έξω από το σχεδιασμό της ΓΣΕΕ. Για την μαζική, ποιοτική και αυτοτελή συσώρευση δυνάμεων που θα θέτει ως στόχο την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος και θα μετρήσει -μέσα στις μάχες- συγκεκριμένα βήματα και νέες μορφές συγκρότησης της εργατικής τάξης, γύρω από ένα αναγκαίο πρόγραμμα ενοποίησης της πάλης.

ΓΣΕΕ Ανώνυμη Εταιρεία: πόσο κοστίζει η «κοινωνική ειρήνη»;

Η ΓΣΕΕ είναι μια κερδοφόρα επιχείρηση, ένας από τους πιο ισχυρούς ντίλερ εργασίας. Από αυτή την ταξική θέση, την κολασμένη περίοδο του δημοψηφίσματος, η ΓΣΕΕ πάλεψε στην ίδια πλευρά με τον κόσμο του κεφαλαίου. Οι εικόνες χλιδής στο πρόσφατο συνέδριο της Ρόδου αντιστοιχούσαν σε μια δυναμική Ανώνυμη Εταιρεία, παρά σε συνδικάτο, ενώ φήμες για το κόστος του συνεδρίου κάνουν λόγο για 0,5 έως 1 εκ. ευρώ.

Μέσω του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ και του ΚΕΚ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ διαχειρίζεται εκατομμύρια ευρώ από τα ΕΣΠΑ. Από το 2012 ο προϋπολογισμός της ΓΣΕΕ και του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ από τα ΕΣΠΑ 2007-2013 είναι περίπου **150 εκατ. ευρώ**, ενώ

με το νέο ΕΣΠΑ 2016-2020 αναμένεται να διαχειριστεί πολύ μεγαλύτερα κονδύλια. Προγράμματα voucher, προγράμματα κοινωνικού εργαζομένου και ανακύκλωσης της ανεργίας, κατάρτιση, πιστοποιήσεις, ευρωπαϊκά προγράμματα κάθε είδους. Η ΓΣΕΕ ΑΕ είναι φορέας άμεσης υλοποίησης της στρατηγικής του κεφαλαίου και της ΕΕ.

Ένα πεδίο της επιχειρηματικής δραστηριότητας της ΓΣΕΕ αφορά στην πιστοποίηση «ειδικών επαγγελματικών προσόντων», όπως σεμινάρια για τεχνικούς (επιθεωρητές δόμησης, ενεργειακοί επιθεωρητές), που έχουν καταγγεληθεί από σωματεία και συλλόγους του κλάδου και στοχεύουν στην διάλυση των επαγγελματικών δικαιωμάτων και των πτυχίων, στην επιβολή εργασιακής ζούγκλας στον κλάδο των κατασκευών.

Πριν λίγους μήνες η ΓΣΕΕ, το ΤΕΕ και η ΓΣΕΒΕΕ, υπέγραψαν μνημόνιο συνεργασίας για «μια εξειδικευμένη παρέμβαση για την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού στα τεχνικά επαγγέλματα». Η συμφωνία εξαγγέλλει την «διενέργεια προγραμμάτων κατάρτισης και σχεδιασμό δράσεων (επανα)προώθησης των ανέργων στην αγορά εργασίας με εξατομικευμένες προσεγγίσεις»! Οι φορείς «θα διερευνήσουν την δυνατότητα σύστασης φορέα πιστοποίησης τεχνικών επαγγελματιών», που αποτελεί στρατηγική στόχευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της συνθήκης της Μπολόνια.

Το ΙΝΕ/ ΓΣΕΕ προωθεί μια γκάμα δραστηριοτήτων από κοινού με εργοδοτικούς φορείς όπως την ΓΣΕΒΕΕ, το ΣΕΒ, την ΕΣΕΕ, τον Σύνδεσμο Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων, την Ελληνική Εταιρεία Διοίκησης Επιχειρήσεων. Το Ινστιτούτο Levy είναι συνεργάτης του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ. Στις αρχές Μάρτη, το ίδρυμα Friedrich Ebert, το Ινστιτούτο Levy και το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ συνδιοργάνωσαν εκδήλωση για τα προγράμματα «κοινωνικού εργαζομένου», με ομιλήτρια την αν. υπουργό Εργασίας, Ράνια Αντωνοπούλου.

Μέσα από τα σεμινάρια συνδικαλιστικών στελεχών («Συνδικαλιστική κατάρτιση και ενίσχυση κοινωνικών δεξιοτήτων εργαζομένων ιδιωτικού τομέα που εκπροσωπούνται από τη ΓΣΕΕ»), έχει στηθεί, με το αζημίωτο, μια μαζική «σχολή» παραγωγής εργοδοτικών και κυβερνητικών συνδικαλιστών. Ορισμένα από τα αντικείμενα των σεμιναρίων είναι ενδεικτικά: **«Ικανότητα διαχείρισης συγκρούσεων στους εργασιακούς χώρους»(!), «θεσμική ανασυγκρότηση της ευρωζώνης», «τεχνικές διαπραγμάτευσης»...**

Η ΓΣΕΕ πρωτοστατεί στα προγράμματα επιμόρφωσης για χιλιάδες αποφοίτους ΙΕΚ, ΕΠΑΣ και ΕΠΑΛ, όπου διαμεσολαβεί για παροχή μαθητείας και φθηνής εργασίας σε επιχειρήσεις.

Η πιο επικερδής δραστηριότητα είναι το δουλεμπόριο πεντάμηνης «κοινωνικού εργαζομένου» εργασίας, όπου ΓΣΕΕ ΑΕ έχει μετατραπεί σε έναν σκληρό εργοδότη. Τα ποσά των ΕΣΠΑ για αυτά τα προγράμματα ξεπερνούν τα **70 εκατ ευρώ**, ενώ από κάθε πρόγραμμα λαμβάνει έως **5%** για την συμμετοχή της ως «γραφείο ενοικίασης εργαζομένων».

Η ΓΣΕΕ είναι από τους πρώτους που εφάρμοσε τις νέες μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις, αντί να τις καταδικάσει. Κάνει μίζνες πάνω στην ανεργία, πρωτοστατεί στο μοντέλο των «mini-jobs» και στην κατάρτιση των εργασιακών δικαιωμάτων, παρουσιάζοντας ότι προσφέρει «κοινωνικό έργο». Αρκετές είναι οι κινητοποιήσεις και οι καταγγελίες εργαζομένων, για μη καταβολή δεδουλευμένων, μη τήρηση της εργατικής νομοθεσίας και των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας!

Στις ατομικές συμβάσεις επικοινωνίας εργασίας, που υπογράφει ο Γ. Παναγόπουλος, η ΓΣΕΕ αποκαλεί τον εργαζόμενο «ωφελομένο». **Του ζητά να υπογράψει ότι δεν προστατεύεται από καμία Συλλογική Σύμβαση, ούτε από αυτήν της ΓΣΕΕ! Του ζητά να παραιτηθεί από το δικαίωμα αμοιβής για υπερωρίες, από νόμιμες άδειες και επιδόματα και να υπογράψει πως θα μετακινείται ανά πάσα στιγμή σε οποιονδήποτε τόπο κριθεί αναγκαίο. Σε περίπτωση που διακοπεί το πρόγραμμα ο εργαζόμενος απολύεται χωρίς αποζημίωση.**

Η ΓΣΕΕ μαζί με τον ΣΕΒ αποκτούν πρωταγωνιστικό ρόλο στη διαχείριση του νέου ΕΣΠΑ και των προγραμμάτων ανακύκλωσης της ανεργίας. Γι' αυτό στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ), που συνυπέγραψαν το 2013, συνομολόγησαν:

«Τα συμβαλλόμενα μέρη θα παρέμβουν στο σχεδιασμό και την υλοποίηση του ΕΣΠΑ 2014 – 2020, με τη σύναψη μιας Εθνικής Προγραμματικής Συμφωνίας για τη συγκρότηση δικτύου συνεργασίας μεταξύ τους, στη βάση των παρακάτω θεματικών ενοτήτων:

- 1. Απασχόληση - Εκπαίδευση - Κατάρτιση,**
- 2. Κοινωνική Προστασία,**
- 3. Ανταγωνιστικότητα,**
- 4. Επιχειρηματικότητα - Καινοτομία».**

Αυτός είναι και ο μόνος όρος της ΕΓΣΣΕ που η ηγεσία της ΓΣΕΕ προασπίζεται με ταξικό σθένος.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 30.4.2016